

Studentům se práce v zahraničí líbila

Dlouhodobé i krátkodobé stáže nabídl svým studentům Střední průmyslová škola stavební.

■ Antonín Zvěřina

Zahraniční stáže představili učitelé a žáci Střední průmyslové školy stavební ve čtvrtek 16. ledna. Žáky školy a hosty přivítal ředitel Jiří Kurka. V úvodu konstatoval, že mezinárodní spolupráce je pro školu a studenty velkým přínosem.

„Chceme mezinárodní spolupráci přiblížit i těm, kteří ji dosud nezažili. Myslím si, že je to velká možnost pro pagace naší školy,“ naznačil Kurka. Následně předal slovo Daně Michalíkové, která stáže zařadit bude.

Nejprve připomněla historii mezinárodních projektů. Ty začala škola využívat v roce 2000. „Projekty v prvopočátcích procházely různými problémy a měly je na starosti kolegy-né, které už na škole nepracují,“ upozornila Michalíková.

Doplnila, že nyní projekty čerpají peníze z programu Erasmus+. Během projektu studenti školy navštívili 17 evropských zemí se 183 pobytů. „Dnes budou prezentovány krátkodobé i dlouhodobé stáže,“ informovala Michalíková.

Další projekty

Konstatovala, že škola připravuje další projekt pro letošní rok a musí se připravit na změny v roce 2021. Zatím Evropská unie neví, jak se bude program jmenovat. Pouze se objevily informace, že na programy se nejméně zdvojnásobí peníze na prostředky.

Mají za cíl, aby každý druhý student odborných škol vyjel do zahraničí. „Naše škola by ráda v tomto trendu pokračovala,“ nastínila Michalíková. Nejprve studenti představili krátkodobou stáž ve Velké Británii. Tu ve výcvikovém středisku v Plymouthu absolvovali studenti Dominika Černá, Eliška Dočkalová, Jana Dočkalová, Petra Pospíšilová, Libor Sobotka a Jan Vondráček.

Studenti před odjezdem absolvovali teoretickou a anglickou přípravu. Ta byla rozdělena do dvou částí, na odbornou a jazykovou.

První den strávili účastníci v jazykové škole, kdy se dozvěděli, co se v Anglii může a co se nesmí. Nepochyběla prohlídka města. Pak už následoval odborný výcvik, kde se studenti dozvěděli, jak pracují stavebníci v Anglii.

Nejprve si vyzkoušeli jednodušší úkony, později přecházeli ke složitějším. Vyzkoušeli si například vyzdvahbu tepelně izolované stěny. „Zkoušeli jsme i omítkat. Zpočátku nám to moc nešlo, ale postupně jsme se do toho dostali. A zjistili jsme, že kdybychom měli omítkat celý dům, asi nám upadnou ruce,“ řekla jedna z účastnic.

Součástí bylo i zpracování studií, které se týkaly udržitelného rozvoje a termografie. Studenti bydlili po dvou v anglických rodinách. Ve volném čase navštívili tamní muzeum zaměřené na osídlování Ameriky.

NA SNÍMKU studenti, kteří pracovali dlouhodobě v Německu.

Navštívili i pobřeží, odkud lodě do zamoří vyplouvaly.

Rozšíření znalosti

Na závěr studenty připustili, že si rozšířili odborné znalosti, doplnili si jazykovou výbavu a poznali jinou kulturu. Slova se opět ujala Michalíková, která zdůraznila, že na přípravu projektů není sama.

Jmenovala Vlastu Kostkovou či Vilnu Burdovou. Posledně jmenovaná se následně chopila mikrofonu. Představila německého školního partnera Staatliches Berufliches Schulzentrum Pärnkirchen, se kterým třebská škola spolupracuje již deset let.

Začátky spadají do roku 2010, kdy se obě školy dostaly do kontaktu. „Od té doby úspěšně spolupracujeme,“ poznamenala Burdová. Doplnila, že škola se nachází v Dolním Bavorsku a nezabývá se jenom výukou stavebnictví. Výuku v ní absolvoje zhruba 2500 žáků.

Za výňodu považuje Burdová vzdálenost, která obě školy dělí, což činí 330 kilometrů. To umožňuje užší spolupráci. Škola se nachází v malebném bavorském městečku Pärnkirchen. Žije v něm asi třináct tisíc obyvatel.

Obě školy spoluprací využívají k návštěvám a stážím. Na prvním místě se snaží o rozvíjení odborných dovedností. „Naši studenti pracují v tanních dílnách samostatně či s německými studenty. Součástí jsou i odborné exkurze,“ naznačila Burdová.

Obě školy se snaží spoluprací využít ke sportování, například k fotbalovému zápasu. Po krátkodobých stážích se třebská škola domluvila s partnerskou německou školou i na dlouhodobých stážích. Nejedná se o pobyt v řádu dvou či tří týdnů, ale čtyř měsíců.

„Jedná o stáž přímo v tanních firmách. V loňském roce se tato stáž uskutečnila poprvé a vcelkém jsme celkem čtrnáct stážistů. Myslím jen zdatnější, že se konají i za podpory tamních politických činitelů, kteří mají velký zájem na setkávání mladých lidí z obou států,“ dodala Burdová.

Dlouhodobé stáže se zúčastnili zedníci Martin Kratochvíl, Miroslav Auer, Tomáš Horký a instalatér Jiří

Křivánek a Tereza Prokopová. Studenti bydlili v malé vesničce vzdálené dva kilometry od Pärnkirchenu. Jednalo se o dvěvené chatky vybavené základními spotřebiči. Během pobytu se například zúčastnili pivního festivalu či navštívili Mnichov. Chodili také na procházky a koupali se v blízkém jezeře.

Naučili se německy

Tomáš Horký přiznal, že měl výhodu v tom, že někteří jeho kolegové ovládali angličtinu. Postupně se dorozumíval i s pracovníky, kteří uměli pouze německy či bavorsky, což je německé nářečí.

„Pokud jde o pobyt, na čtyři měsíce ztratíte rodinu a přátele a nezbyvá vám nic jiného, než se přizpůsobit. Musíte se o sebe postarat včetně jídla. Na začátku jsem naučil vůbec německy, tak jako klád beru to, že nyní se umím domluvit,“ poukázal Tomáš.

Potěšilo ho, že si mnoho věcí, které znal pouze teoreticky, mohl vyzkoušet v praxi. „Spousta věcí se také v Německu dělá jinak,“ sdělil. Našel si nové přátele, se kterými je stále v kontaktu. Za negativum považuje velkou vzdálenost od domova.

Miroslav Auer pracoval v rodinné firmě vzdálené 25 kilometrů od místa dočasného bydliště. Také on si ze stáže odnesl mnoho pracovních zkušeností. „Učtitě na pobyt nikdy nezapomenu. A máme perspektivu tam v budoucnu pracovat,“ poukázal na možnost rozšíření jazyka. Za negativa považuje v Německu nedostatečný systém hromadné dopravy.

Michael Svoboda poukázal, že do firmy dojížděl vlastním autem. Pracoval od pondělí do čtvrtka od sedmi hodin do sedmácti hodin, v pátek do dvanácti hodin. Během pobytu pracoval na dvou stavbách.

Připustil, že v Německu se při studiu více dává důraz na praxi. Za největší plus považuje osamostatnění. „Jsem rád, že jsem mohl mnoho věcí vyzkoušet,“ naznačil.

Jazyk se učil už na základní škole. Netajil, že si nyní dokáže představit i práci v zahraničí.

Martin Kratochvíl pracoval jako zedník a na pracoviště dojížděl firemním autem. Zúčastnil se i sportovního grilování pořádaného fir-

my, kde zjistil, že všichni jeho kolegové jsou příjemní a přátelští lidé.

Zopakoval pozitiva svých předčec-nků. Připomněl, že potěšující byl i finanční bonus, který za práci dostávali. Připustil, že čtyři měsíce mimo školu jsou dost na to, aby student vypadal z rytmu a kdo uvazuje nad studiem na vysoké škole, měl by tak dlouhodobou stáž zvažít.

Jiří Křivánek souhlasil také se svými předčecny. „Bohužel jsme pracovali od rána do večera a neměli mnoho volného času, pouze o víkendech. Šéf nám nabídl, že kdykoli můžeme do Německa přijít pracovat,“ uvedl.

Tereza Prokopová pracovala v termálních lázních. Zkusila si spoustu věcí, které se nefýkaly pouze instalatérství. Potěšilo ji, že si se svými novými kolegy užila i spoustu zábavy. Druhou polovinu stáže strávila u jiné firmy, kde si vyzkoušela mnoho dalších věcí.

Dobrá parta

„Stáže jsem se chtěla zúčastnit z mnoha důvodů, pro osobnostní i odborný rozvoj,“ naznačila. Potěšila ji také dobrá parta, která ze školy na stáž vyrázala. Přiznala, že tamní lidé jsou pracovití a mnozí lidé u nás by si z nich měli vzít příklad. „Rozhodně bych každému doporučila žít na čas v jiné zemi,“ uzavřela svoje vyprávění.

Před vydáním certifikátů všem účastníkům dlouhodobé stáže ještě promluvil ředitel Jiří Kurka. Zdůraznil, že účastníky účast nic nestála. „Člověk se musí přizpůsobit prostředí, do kterého se dostane,“ naznačil.

Netajil, že u nás jsou lidé až příliš rozmazlení, kležto v Německu jsou lidé zvyklí pracovat. „V Bavorsku platí, když se pracuje, tak se pracuje, když se bavíme, tak se bavíme,“ nastínil. Připustil, že náš školský systém je příliš teoretický.

„Učtitě jste si všimli přístupu německých firem. To bohužel naše firmy nemají. Aby praktičtější pushty k tomu, k čemu je pusht v Německu. Často říkájí, nás to zážijte. Ty firmy v Bavorsku to také zážijte, ale vědí, že si vychovávají další pracovní sílu. To bych si u nás velice přál,“ uzavřel prezentaci ředitel Kurka.